

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Baggrund.

Lovforslaget indeholder ændring af lov om banker og sparekasser m.v., lov om visse kreditinstitutter og lov om visse spare- og udlånsvirksomheder m.v.

Formålet med lovforslaget er navnlig at gennemføre følgende EF-direktiver:

- Rådets 2. direktiv om samordning af lovgivningen om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut og om ændring af direktiv 77/780/EØF (herefter kaldet 2. samordningsdirektiv),
- Rådets direktiv om solvensnøgletal for kreditinstitutter (herefter kaldet solvensdirektivet),
- Rådets direktiv af 17. april 1989 om kreditinstitutters egenkapital (89/299/EØF) (herefter kaldet egenkapitaldirektivet), og
- Rådets direktiv af 8. december 1986 om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (86/635/EØF) (herefter kaldet årsregnskabsdirektivet).

Lovforslaget indeholder desuden et afbureaukratiseringsinitiativ om ophævelse af Finanstilsynets stadfæstelse af vedtægter samt om indførelse af en orienteringsforpligtelse overfor Finanstilsynet til erstatning for unødvendig detailregulering.

Endelig indeholder lovforslaget en forhøjelse af kapitalkravet til visse spare- og udlånsvirksomheder.

2. EF-direktiverne.

Ved lov nr. 841 af 22. december 1989 er ovennævnte direktiver gennemført for realkreditinstitutterne.

I dette afsnit redegøres nærmere for de væsentligste nydannelser i lovforslaget som følge af direktiverne.

Indledningsvis skal det bemærkes, at 2. banksamordningsdirektiv, solvensdirektivet og egenkapitaldirektivet er minimumsdirektiver, som giver de enkelte medlemslande mulighed for på visse områder at vedtage strengere bestemmelser end anført i direktiverne.

2.1.2. Samordningsdirektiv.

Principperne om gensidig anerkendelse og hjemlandskontrol er foreslået på grundlag af 2. samordningsdirektiv, som er hovedhjørnestenen i gennemførelsen af det indre marked for finansielle tjenesteydelser.

Medlemslandene skal gensidigt anerkende kreditinstitutter godkendt i andre medlemslande og deres godkendte aktiviteter, som er indeholdt i bilag 1 til lovforslaget. Det vil således i fremtiden være tilstrækkeligt med godkendelse i ét medlemsland for at kunne udøve virksomhed gennem en filial eller for at kunne udbyde grænseoverskridende tjenesteydelser i andre medlemslande.

Som konsekvens af princippet om gensidig anerkendelse fastsættes der procedurer for kreditinstitutters påbegyndelse af virksomhed i andre medlemslande gennem filialer eller i form af grænseoverskridende tjenesteydelser.

Princippet om hjemlandskontrol indebærer, at tilsynsmyndighederne i et kreditinstituts hjemland er ansvarlig for tilsynet med kreditinstituttet, herunder med kreditinstituttets aktiviteter i andre medlemslande.

2. samordningsdirektiv indeholder endvidere en harmonisering af kravene til startkapital, regler om adgangen til at erhverve en væsentlig kapitalandel eller indflydelse i et kreditinstitut, regler om et kreditinstituts mulighed for at drive anden virksomhed gennem aktieplacering, samt om tavshedspligt for Finanstilsynets ansatte og andre, der handler eller har handlet på Finanstilsynets vegne.

2.2. Solvensdirektivet.

Solvensdirektivet harmoniserer medlemslandenes lovmæssige mindstekrav til kreditinstituttets ansvarlige kapital, det såkaldte solvenskrav.

Det nugældende solvenskrav for pengeinstitutter (8 pct. kravet) opgøres i forhold til de samlede gælds- og garantiforpligtelser (passiver). Med lovforslaget ændres beregningen af solvenskravet, idet solvenskravet fremover skal opgøres i forhold til pengeinstituttets aktiver og ikke balanceførte poster, som vægtes efter, hvilken skønnet risiko der er forbundet med